

גליון מס' 172
פרשת יתרו
כ"ג שבט תשפ"א

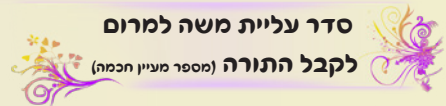

לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

סדר עליית משה למרום

לקבל התורה (מספר מעין חכמה)

כיון שראה משה את המלאך ההוא מיד נבהל ונחפז ליפול מן הענן וזלגו עיניו דמעות וביקש רחמים לפני הקדוש ברוך הוא וענהו ומרוב חיבתן של ישראל ירד הקדוש ברוך הוא בעצמו מכסא כבודו ועמד לפני משה עד שעבר מאשו של אותו המלאך, מיד הקדוש ברוך הוא העבירו משם ופגע בו רזיאל המלאך העומד לפני הכסא וכנפיו פרושות לקבל הבל פיהם של חיות הקודש שאלמלא כן נשרפים כל מלאכי השרת וכיון שראה זאת משה נדעזע.

מיד נטלו הקדוש ברוך הוא והעבירו משם ופגע בו גדוד של מלאכי אימה שהם סובבים לכסא הכבוד שהם גיבורים ועצומים מכל המלאכים ובקשו לשרפו בהבל פיהם, מיד פירש עליו הקדוש ברוך הוא זיו כבודו ואמר לו השב להם תשובה, אמר להם משה רבינו כתוב בתורה אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים שמה השתעבדתם במצרים וכו' עד שחזרו והודו כל מלאכי השרת לדבריו של הקדוש ברוך הוא ואמרו (תהילים ה, י) "ה' אדוננו מה אדר שמך בכל הארץ" ולימדו הקדוש ברוך הוא את כל התורה כולה בארבעים יום.

וכשבא לירד וראה אימתן של מלאכי השרת וגודדי מלאכי אימה מלאכי זיע מלאכי חלחלה מלאכי רתת מיד אחזתו חלחלה ושכח את התורה, באותה שעה מיד קרא הקדוש ברוך הוא למלאך שר התורה ומסר לו את התורה ערוכה בכל ושמורה וכל מלאכי השרת נעשו אוהביו וכל אחד ואחד מסר לו דבר סוד השמות שהם יוצאים מכל פרשה ופרשה וכל שימושיהן שנאמר (תהילים סח, יט) "עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם". (הובא בספר חמדת ימים שבועות חלק ב' אשר ליקטו מספר מעין החכמה)

בשעה שעלה משה למרום בא ענן אחד גדול ונורא מאוד ועמד כנגדו ולא היה יודע משה רבינו עליו השלום אם לרכוב עליו או לאחוז בו, מיד פתח הענן את פיו ונכנס משה בתוכו ועלה לשמים והיה מהלך ברקיע כאדם שמהלך בארץ, פגע בו פלוני המלאך השוער הממונה על י"ב אלפים מלאכי חבלה וגער בו במשה ואמר לו: מה לך בן עמרם לבוא במקום מלאכי אש. אמר לו משה: לא מעצמי באתי אלא ברשותו של הקדוש ברוך הוא לקבל התורה ולהורידה לישראל, כיון שלא הניחו לילך הכהו משה ואבדו מן העולם והיה מהלך ברקיע עד שפגע בפלוני המלאך שהוא גבוה מחבירו שישים ריבוא פרסאות ובכל דיבור שיוצא מפיו יוצאים ממנו 12 אלף ברקים של אש וכיון שראה למשה גער בו, ואמר לו מה לך בן עמרם במקום קדושים עליונים.

כיון ששמע משה את קולו נבהל מפניו וזלגו עיניו דמעות וביקש ליפול מן הענן, מיד נתגלגלו רחמיו של הקדוש ברוך הוא על משה ואמר לאותו המלאך הנורא מיום שבראתי אתכם בעלי מריבה אתם, בתחילה כשבקשתי לברוא את האדם הראשון עשיתם קטיגוריא לפני ואמרתם לי "מה אנוש כי תזכרנו" וחרה אפי בכם ושרפתי מכס כתות כתות באצבעי הקטנה ועכשיו מריבים אתם על נאמן ביתי שהעליתי אותו הנה לקבל תורה להוריד לפני בחירי שאלמלא תורה אין עולם ואין לכם דירה ברקיע.

כיון ששמע אותו מלאך כך מיד זרז עצמו לפני הקדוש ברוך הוא ואמר לפניו ריבונו של עולם גלוי וידוע לפניך שלא ידעתי שברשותך בא הנה עכשיו אהיה לו לשלוחו ואלך לפניו כתלמיד לפני רבו עד שהגיע אצל אשו של פלוני המלאך, אמר לו אותו המלאך למשה לך שוב שאיני יכול לעכב עצמי מפני אשו של זה המלאך הגדול והנורא מאוד שלא ישרפני.

זמני הדלקת נרות:

פרשת יתרו

כניסת השבת

16:58

צאת השבת

17:57

ר"ת 18:32

רחוב גלבוע 11 גבעתיים

לקבלת העלון במייל: r0533157301@gmail.com

להערות/להארות ולכל שאלה-

הרב שלמה בצרי: 055-6771015

מהם שמותיו של "הר סיני" ועל שם מה נקראו כן?

הובא במסכת שבת (דף פט.) לדעת רבי יוסי בר חנינא: א. מדבר צין - שנצטוו ישראל עליו, ב. מדבר קדש - שנתקדשו ישראל עליו, ג. מדבר קדמות - שנתנה תורה קדומה עליו, ד. מדבר פארן - שפרו ורבו בזכותו ישראל, ה. מדבר סיני - שירדה שנה לעובדי כוכבים עליו, ולרב כהנא הטעם הוא שנעשו ניסים לישראל עליו, או שנעשה סימן טוב לישראל עליו, ו. הר חורב - לדעת רבי אבהו ירדה חורבה לעובדי כוכבים עליו.

היכן מצינו במעמד הר סיני: א. "מחיה מתים", ב. "סומך נופלים", ג. "רופא חולים", ד. "פוקח עורים", ה. "המשיח אלמים" ו. "חכמים"?

א. בכל דיבור ודיבור יצאה נשמתם וה' הוריד טל תחיה שהחיה אותם (שבת דף פח:). ב. "ויעמדו מרחוק" - מלמד שהיו נרתעין לאחוריהן י"ב מיל (12 ק"מ) ומלאכי השרת מסייעים אותם [ועוד כתוב (דברים כט, ט) "אתם ניצבים היום" - לא היה בניהם חירגים (מכילתא דרבי שמעון בר יוחאי כ, טו)]. ג. כל ישראל נתרפאו מכל חולי ומכאוב (רש"י שבת דף פח:). ד. "וכל העם רואים את הקולות" - מלמד שלא היו סומיין [עיוורים]. ה. "ויענו כל העם" - מלמד שלא היו בהן אילמין (מדרש תנחומא פרשת יתרו שפיקתא ח' ו. נאמר (דברים ד, לה) "אתה הוראת לדעת" - מלמד שלא היה ביניהם טיפשים (מכילתא דרבי שמעון בר יוחאי כ, טו)).

מה הנס המפעים לו היו עדים כל יושבי תבל בזמן מתן תורה?

ה' גרם לדממה מוחלטת בכל הבריאה צפור לא צייצה, עוף לא פרח, שור לא געה, אופנים לא עפו, שרפים לא אמרו "קדוש קדוש", הים לא נודעו, הבריות לא דברו, אלא היה העולם שותק ומחריש, ויצא הקול: "אנכי ה' אלהיך", וידעו כל הבריות שאין עוד מלבדו ומלכותו בכל משלה.

מה מספר האותיות בעשרת הדיברות והיכן הם רמוזים?

ישנם 620 אותיות - 613 כנגד תרי"ג מצוות ועוד 7 כנגד שבע מצוות בני נח, והם רמוזים במילה "כתר" = 620.

במתן תורה מהיכן בקע קולו של ה' אליהם, האם מן השמים או שמא מהר סיני?

יש בנידון זה שני כתובים שלכאורה סותרים זה את זה בפסוק אחד נאמר: (שמות כ, כב) "אתם ראייתם כי מן השמים דברתי עמכם" ובפסוק אחר מובא: (שמות יט, כ) "וירד ה' על הר סיני". רבי ישמעאל אומר יבוא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם (דברים ד, לו) - "מן השמים השמיעך את קולו ועל הארץ הראך את אשו הגדולה". רבי עקיבא סובר שהקדוש ברוך הוא הרכיין את השמים העליונים על ההר וכך נוצר מיוזג של שמים וארץ (מכילתא פרשת יתרו פרשה ד').

על שם מי נקראת התורה - ומה הטעם לכך?

על שם משה שנאמר (מלאכי ג, כב) "זכרו תורת משה עבדי", וזאת משום שכאשר השטן שאל את משה היכן התורה אחז משה במידת הענוה ולא אמר שהיא אצלו וכששאלו הקדוש ברוך הוא מדוע? אמר לו: חמדה גנוזה יש לך שאתה משתעשע בה בכל יום, ואני אחזיק טובה לעצמי? אמר לו הקדוש ברוך הוא הואיל ומיעטת את עצמך תקרא היא על שמך (מסכת שבת דף פט.).

מדוע זכה יתרו שבני בניו ישבו בסנהדרין בלשכת הגזית?

איתא בגמרא (סנהדרין צ"ה:) גנאי גדול לישראל שהיו שישים ריבוא איש, ואף שאמרו שירה, לא אמרו בשירתם 'ברוך ה' עד שבה יתרו וברך המקום, שנא' 'ויאמר יתרו ברוך ה', לפיכך זכה בכך.

מדוע לא זכה יתרו להיות במתן תורה, כדכתיב "וישלח משה את חותנו וילך לו אל ארצו"?

איתא במדרש (תנחומא הקדום) על הפסוק שאמר שלמה "לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר" (משלי י"ד ט), אמר הקדוש ברוך הוא: בניו היו משועבדים בטיט ולבנים, ויתרו היה יושב בתוך ביתו בהשקט, כיצד זה יבוא לראות בשמחת התורה עם בניו?! לפיכך "וישלח משה את חותנו". ובמדרש (אגדה) איתא: כל המשתתף בצער הציבור - זוכה ורואה בנחמת הציבור, ונחמתם - זהו מתן תורה. ועוד איתא במדרש (תנחומא שם): דרש משה קל וחומר: ומה אם במצות

פסח אמרה תורה "כל בן נכר לא יאכל בו", במעמד תרי"ג מצוות שרוצה הקדוש ברוך הוא ליתן לישראל - יהיה יתרו ויראה אותך? לפיכך - "וישלח משה את חותנו".

באיזה שעה בו בסיון קיבלו בני ישראל את התורה?

איתא בפרקי דרבי אליעזר (פמ"ו) רבי אלעזר אומר ערב שבת בו' לחודש בשש שעות ביום קיבלו התורה, ובט' שעות ביום חזרו לאלהיהם. א"כ קבלת התורה נמשכה ג' שעות. ורבי חיים פלאג'י (נפש כל ח' מאות ס"ו) כתב: יש צורך גדול לידע באיזה שעה ביום היתה קבלת התורה, דמסתמא אלו הג' שעות בכל יום ויום מסוגלות מאוד לעסק התורה, והלומד בשעות אלו יראה סימן יפה בלימודו.

נאמר בפסוק: "כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל" - הנשים קיבלו את התורה תחילה - לכן נאמר בפסוק 'כה תאמר לבית יעקב', אלו הנשים. ורק אח"כ 'ותגיד לבית ישראל', אלו האנשים (ל"ש מצורע רמז תקע"א). ומדוע?

א. במדרש (רבה כ"ח ב): מפני שהן זריות במצוות. ב. כדי שהיו מנהיגות את בניהן לתורה (שהרי הן נמצאות עם הילדים - מתנות כהונה). ג. בגלל שחוו לא נצטוותה תחילה על עץ הדעת, ולכן החטיאה את אדם הראשון. ואמר הקדוש ברוך הוא, אם התורה לא ניתנת תחילה לנשים, הן יבטלו אותה (שמו"ר כ"ה ב.). ד. כיון שדרכם של אנשים ללכת אחר דעת הנשים (ואם יסכימו הנשים יסכימו הגברים) (פרקי דר"א פמ"א). ה. טעמים נוספים מצינו ב"רבינו בחיי": "ציווה לדבר אל הנשים תחילה, ללמדן מוסר ודרך ארץ, וכן - כדי להמשיך הבן אל התורה והמצוות, ולומר להן ראשי פרקים. מפני שאין דעתן מיושבת כאנשים" (שמות י"ט ג.). ו. כיון שבזכות נשים צדקניות

שבאותו דור נגאלו ישראל ממצרים (פי' מכותבה אשכנז שמות י"ס נ'. מופיע בסוף פי' רבינו אפרים - יתרו). ז. מפני ששולחות בניהן לבית הספר, ועיניהן על בניהם שיעסקו בתורה. ומרחמות עליהם בבואם מבית הספר, ומושכות לבם בדברים טובים להכניס בלידם חשק התורה. ושומרות שלא יבטלו מהתורה, ומלמדות אותם יראת חטא (אגרת השובה לר' יונה ג' נ"א). ח. "בזכותה של לאה זכו (הנשים) תחילה. שהיתה נותנת על לבה נוכלא (תכשיט) של זהב, ובו חקוק 'תורה ציווה' וכו', ובה הייתה הוגה יום ולילה.. לפיכך זכו הנשים בתורה מוקדם" (מושב זקנים מבעלי התוס' שמות י"ט ג.).

מדוע הקדוש ברוך הוא נתן את התורה בחודש סיוון?

כתבו בעלי התוספות, שהקדוש ברוך הוא המתין עד לחודש השלישי, בו מזל תאומים עולה בתחילת היום שניתנה בו תורה, ורצה הקדוש ברוך הוא לדעת אם בני עשוי, שהיה תאומו של יעקב - יחזרו בתשובה כדי לקבל התורה. וכעין זה איתא בפסיקתא דר' כהנא, שלא ניתן פתחון פה לאומות העולם, לומר אילו נתן לנו את התורה היינו מקיימים אותה, שהרי אמר הקדוש ברוך הוא ראו באיזה חודש נתתי את התורה, בחודש השלישי במזל תאומים, שאם יבקש עשוי להתגייר ולעשות תשובה וללמוד תורה, מקבלו אני. ולכן ניתנה תורה בחודש זה שמזלו תאומים, לרמוז ענין זה לעשוי, שהוא תאומו של יעקב. טעם נוסף איתא במדרש: אמר הקדוש ברוך הוא למשה רבנו, יום ו' בסיון בו היה לך צער ויגונ בעת שהושלכת ליאור יהיה לך יום שימחה יום קבלת התורה. (הרב צולק)

הסידור של אמו של החפץ חיים

מסופר על ה"חפץ חיים" שכשהביאו לפניו את ספר התהילים של אמו הצדקת, התרגש ואמר בבכייה: היודעים אתם כמה דמעות שפכה אמי הצדקנית לפני הקדוש ברוך הוא עם ספר זה, כשבקשה שבנה יהיה יהודי כשר? וכשנשאלה אמו של ה"חפץ חיים" במה זכתה לכן שיאיר את העולם, סיפרה: לפני חתונתי ביקשה אמי לשוחח עמי דקות מספר, וכה היו דבריה: 'בתי הקשיבי לדברי, אנו מצויים לגדל את בנינו לתורה וליראת שמים, על כן אני מבקשת ממך דבר אחד: בכל עת פנויה טלי סידור זה לידך, והעתירי תפילה לפני בורא העולם שתזכי לגדל את ילדיך לתורה וליראת שמים, ואל תשכחי להחיל דמעות בעת תפילתך'. בסיום דבריה העניקה לי סידור ובו תפילות וספר תהילים. 'זוה כל מה שעשיתי, סיפרה אמו של ה"חפץ חיים", בכל פעם כשסיימתי את עבודת הבית, או כשהנחתי סיר תפוחי אדמה על האש, והמתנתי כמה דקות לסיום הבישול, הייתי נוטלת את הסידור שקבלתי מאמי ע"ה ובוכה בדמעות שלישי לריבונו של עולם שיחון את ישראלקה שלי, בדעת ותבונה ואזכה לגדלו לתלמיד חכם וירא שמים.

א. כשקרבנו ישראל להר סיני פסקה זוהמתו ונתבטל מהם היצר הרע שהוכנס לאדם הראשון בסיבת החטא ובטלה המיתה שהרי נתקן החטא וזכו להגיע לדרגת אדם הראשון קודם החטא, ואף שבחטא העגל חזרה זוהמתו, מכל מקום אנו מובדלים משאר אומות העולם בכך שמהם מעולם לא סרה זוהמה זו. (מורינו הרב חיים אבישלום כהן זצ"ל)

ב. ישראל זכו להגיע למצב נפלא של אחדות מלאה כמו שכתוב (שמות יט, ב) "ויהן שם ישראל" כאיש אחד בלב אחד, דבר שרומם מאוד את דרגתם והאחדות באה על ידי זיכרון המידות שהיא תנאי והכרח גדול לקבלת התורה. **ג.** בנוסף, זכו הם ליראת שמים ככתוב "נעשה ונשמע", וניתן להם זיו השכינה הקדושה ונכנסו בליבם מידות ההכנעה והענווה.

ד. מר"ן החיד"א הביא (בספרו לב דוד פרק ל"א) בשם ספר המכתם ז"ל שבשלושת הימים קודם למתן תורה נמסרו לעם ישראל סודות ועניינים נפלאים המועילים מאוד ליחידי סגולה.

תיאור מעמד קבלת התורה בקצרה

(העתיקתי עם המקורות מספר מעמד הר סיני פרק י"ט ברשות הרב המחבר הוצאת תשמ"ח)

בשנת אלפיים וארבע מאות וארבעים ושמונה שנים לבריאת העולם (מסכת עבודה זרה דף ט:) בחודש השלישי ניתנה התורה [ענין חודש השלישי הוא כמו גיורת שניסת לאחר ג' חודשים (מהר"ל בתפארת ישראל פרק כ"ה) וביאר החידושי הר"ם (על מסכת שבת) דמעל ג' ספחים הוא מציאות בפני עצמה שאינה משתייכת לקודם ולכן עד ג' היו כלבוד [מחובר] ומעל ג' כבר היו מקום וענין בפני עצמו וכן הוא בזמנים שאחר ג' חודשים נקבעות מציאות של ישראל בפני עצמו (קונטרס עולת יצחק שבועות)] בו' בסיון (לדעת רבי יוסי ומשה הוסיף יום אחד מדעתו) ביום שבת קודש (מסכת שבת דף פה) בהיות הבוקר היו קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול השופר חזק מאוד (שמות יט, טז) והיה זה כעין הודעה והכרזה על הופעת כבודו יתברך (ספר חיי עולם פרק י"ז) ועדיין לא ירדה שכינה (רמב"ן פרק כ' פסוק ט"ו) והיו אלו קולות המלאכים המקלסים לקדוש ברוך הוא (רבינו בחיי) וקודם הקולות ישנו בני ישראל והוצרך הקדוש ברוך לעוררן (מדרש רבה שיר השירים פרק א') וכששמעו בני ישראל את הקולות חרדו ופחדו מאוד (שמות יט, טז) ומשה חיזק את ליבן (רמב"ן כ, טו) והוציאם לקראת האלקים (שמות יז, יז) וייתיצבו בתחתית ההר (שם יג) והיה קול השופר הולך וחזק מאוד (שמות יט, יד) ומיד נתלש ההר ממקומו ונזקף באויר והיה ההר צלול כזכוכית ועמדו בני ישראל תחתיו (תרגום יונתן בן עוזיאל) וקבלו על עצמם לקיים את התורה שבעל פה (מדרש תנחומא פרשת נח) וקיבלו עליהם שבניהם יהיו ערבים על שמירת התורה (מכילתא דרבי שמעון בר יוחאי) (מכילתא פרק ה') ואחר כך חזר ההר למקומו (הרד"ל בפרקי דרבי אליעזר פרק מ"א) ועמדו בני ישראל על יד ההר האנשים לבד והנשים לבד (פרקי דרבי אליעזר פרק מ"א) ועמדו שם ברתת ובזיע (שיר השירים רבה פרק ד') ובהיותם שם מצפים ומתייצבים (רמב"ן כ, טו) ירד ה' על ההר באש ויעל עשנו עד לב השמים חושך ענן וערפל וחרד ההר עצמו ונודעזע (שמות יט, יח) ועלה למעלה לקראת האלהים (אור החיים יט, כ) וירד ה' על ראש ההר (שמות יט, כ) שלשה מחיצות היו שם חושך ענן וערפל (מכילתא פרק ה') ושבע מחיצות של אש היו נוצצות זו בזו והיו ישראל רואים ולא מתפחדין (ילקוט שמעוני תהילים רמז תשצ"ה) וירדו עם הקדוש ברוך הוא שישים ריבוא מלאכים כנגד מחנה ישראל (מדרש רבה שיר השירים פרק ד') וכ"ב אלפים שהיו קרובים יותר לשכינה (מדרש רבה שמות פרק כ"ט) כנגד מחנה לוי (רבינו בחיי) והיו ישראל רואים אותם (אלשיך) והיתה הארץ חלה וההרים מתרעשים והגבעות מתמוטטות (מכילתא פרק ה') והאילנות כרעו והמתים שבשאלו חיינו (פרקי דרבי אליעזר פרק מ"א) ובאו ההרים תבור וכרמל להר סיני (מסכת מגילה כ"ט רש"י שם) וכן כל ההרים שבועלם היו מזדעזעין עולים ויורדים עד שהושיט הקדוש ברוך הוא ידו ונחו (זוהר הקדוש פרשת יתרו דף פ"ד) הקדוש ברוך הוא הרעיש את העולם כולו על יושביו (ספרי פרשת ואת הברכה) ונבהלו האומות ונכנסו לבלעם ושאלו שמא מאבד המקום את עולמו, והשיבם: "ה' עוז [אין עוז אלא תורה] לעמו יתן" (שם), ופנו והלכו איש

למקומו (מכילתא פרק ה') קודם שאמר הקדוש ברוך הוא את עשרת הדיברות (פירוש מהר"ו) הדמים את כל העולם. ציפור לא צייצה עוף לא פרח, שור לא געה שרפים לא אמרו קדוש, הים לא זע, הבריות לא דיברו, (מדרש רבה שמות פרק כ"ט) כמה לא הלכה (רבינו בחיי). אלא כל העולם שותק ומחריש ויצא הקול "אנכי ה' אלקיך" ואמר הקדוש ברוך הוא בדבור אחד את כל עשרת הדיברות (מכילתא סוף פרק ד') והבינו ישראל מתוכם שתי דיברות (אור החיים פרק כ') ומתו כולם (פרקי דרבי אליעזר פרק מ"א) וחזרה התורה לפני הקדוש ברוך הוא ובקשה עליהם רחמים (מדרש רבה שיר השירים פרק ו'). ואז הוריד הקדוש ברוך הוא טל תחיה שעתיד להחיות בו מתים והחיה אותם (מסכת שבת דף פח:) ובקשו ממשה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלקים פן נמות (שמות כ, טז) ולא רצה משה בענוותנותו מיד שלח הקדוש ברוך הוא למיכאל וגבריאל אחזו בידו של משה והגישוהו אל הערפל (פרקי דרבי אליעזר פרק מ"א) ונעשה לו שביל בענן (מסכת יומא דף ד:). ושתי חומות של ערפל היו והיה משה מהלך ביניהם (מכילתא דרבי שמעון בר יוחאי) לפנים משלוש מחיצות של חושך ענן וערפל (רש"י שמות כ, יח) וכל ישראל רואים את הקולות והלפידים והוא נגיש אל הערפל אשר שם האלהים והקול מדבר אליו ואומר לו משה משה לך אמור להם לישראל כך וכך (רמב"ם פרק ח' מייסודי התורה הלכה ל"א) והיה הדיבור יוצא מימינו של הקדוש ברוך הוא לשמאלן של ישראל וחוזר ועוקף את מחנה ישראל וחוזר להקדוש ברוך הוא (מדרש רבה שיר השירים פרק א') והיה הדיבור יוצא בלהבות אש ונחקק על הלוחות (תרגום יונתן בן עוזיאל פרק כ, ב רש"י תהילים כט, ז) והיה הדיבור חוזר על כל אחד מישראל ואומר לו מקבל אתה עליך את הדיבור הזה? כך וכך דינין יש בו, כך וכך עונשין יש בו, כך וכך מצוות, והיה אומר לו הישראל כן, והיה הדיבור נושקו על פיו (מדרש רבה שיר השירים פרק א') והיו ישראל מסתכלים בכל דיבור ודיבור ויודעים כמה מדרשים יש בו וכמה הלכות יש בו וכמה קלין וחמורין יש בו (ספרי האזינו פסיקתא חק יבונתו) והיו רואים כל סודות התורה העליונים והתחתונים שבכל דיבור ודיבור, ולא נחסר מהם כלום (זוהר הקדוש דף צג:) והיה הקול נחלק לשבעים קולות בשבעים לשון כדי שישמעו ויבינו כל האומות (מדרש רבה שמות פרק ה') וכל אומה שמעה בלשונה כדי שלא ליתן פתחון פה לאומות העולם לומר אילו שמענוה בלשוננו קבלנוה (מהרש"א מסכת שבת דף פח: ד"ה ה' יתן אומר) ובכל דיבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא נתמלא העולם כולו בשמים, ובכל דיבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא יצתה נשמתן של ישראל, וכן בכל דיבור ודיבור חזרו ישראל לאחוריהן י"ב מיל [12 ק"מ] והיו מלאכי השרת מדדין אותם (מסכת שבת פח:) נמצאו מהלכים באותו יום מאתים וארבעים מיל [240 ק"מ] עשרים וארבע מיל מיל בכל דיבור (מכילתא פרק ט') והיה היום ברור והיו ישראל משתלהין [עייפם] מפני האש. הורה ואמר הקדוש ברוך הוא לענני הכבוד שיורידו טל לבניו ואז ירדו טללים וגשמים כמו שכתוב (תהילים כט) "גשם נדבות תניף" (תוספתא ערכין פרק א') וחזרו לאהליהם בתשע שעות ביום (פרקי דרבי אליעזר פרק מ"א) וציווה בלשון נקיה לכו איש לאהלו, (פרקי דרבי אליעזר פרק מ"א על פי פירוש הרד"ל) וכל ישראל נתקדשו ונטהרו ונתרפאו מכל מום ואף עורים שהיו בישראל נתרפאו (רש"י מסכת שבת דף דף קמו) ופסקה זוהמתן (מסכת שבת דף קמו). [נטהרו מפגם חטא אדם הראשון] והיו בני חורין משיעבוד גלויות (מסכת עבודה זרה דף ה.) וממלאך המות (שם ואלשיך פרשת כי תשא דס"ל ששתי המעלות היו להם והם שתי כתרים של רבי סימאי) וכל אנשי אותו הדור ששמעו את קולו יתברך בהר סיני, זכו להיות כמלאכי השרת, לא ראו טיפת קרי בימיהם ולא משלו בהם כל מיני כינים ובמותם לא שלטה בהם רימה ותולעה, אשריהם בעולם הזה ואשריהם בעולם הבא ועליהם הכתוב אומר "אשרי העם שככה לו" (פרקי דרבי אליעזר פרק מ"א) [וכתב השל"ה (תורה שבעל פה כלל פה דף ט"ו טור ג' בשם הרמ"ע מפאנו ז"ל) דור המדבר הם בני עליה יותר מכל הדורות הבאים אחריהם וזכו לראות בסיני את הנשמע ועל הים אמרו זה אלי ואנוהו, וכבר נודעה מעלתם שכל אחד שקול כאלף דכתיב (תהילים קה, ח) "דבר ציוה לאלף דור" מלמד שדור המדבר שקול כאלף דור, אם כן יש לשאול איך אמר רבי עקיבא (במסכת סנהדרין בפרק חלק דף קח.) שאנשי דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא? ופירש הרב שהכוונה שאין להם צורך לעולם הבא דהיינו לנו יש צורך לשוב לעולם הבא משום דכתיב (ישעיה כה, ט) "ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קיווינו לו וישוענו" והם כבר הורו עליו באצבע בעולם הזה].

**בר מצוה לבחור היקר ארז דוד פלאש בנו של ר' אליהו פלאש הי"ו
חתן בר המצוה בעליה לתורה ובהנחת התפילין**

**הגאון הרב בנימין מזרחי שליט"א
אורח כבוד בבית הכנסת
"בית יוסף"**

**שיעורי התורה המתקיימים מידי יום
בבית הכנסת המרכזי "בית יוסף גבעתיים"
יהודי יקר! בא והצטרף ללימוד המשותף עם הרבנים שליט"א**

**שיעור ומפגש לצעירים עם הרב שלמה בצרי שליט"א
מידי מוצאי שבת בשעה 20:30**

יעמדו על הברכה

שמות	התורמים
לעילוי נשמת: ויולט טוינה בת תפחה ודוד ז"ל נפטרה י"ח אלול תש"פ שלמה טוינה בן דבורה ודוד ז"ל נפטר ט"ו אלול תש"פ ת.נ.צ.ב.ה	לעילוי נשמת: האישה הצנועה מרת פנינה בת בלנקא ז"ל ת.נ.צ.ב.ה
לעילוי נשמת: הרבנית צפורה בת טובה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה	לעילוי נשמת רבינו: הרב חיים אבישלום בן בלנקא זצוק"ל ת.נ.צ.ב.ה
לרפואה שלימה: אידיט דובה בת אלקה רות הי"ו	

להנצחות ולהקדשות
במיל:
b5448622@gmail.com
ב-sms:
054-4843340

4